

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΤΑ ΚΟΛΠΑ

Δὲν εἰξεύρομεν τί εἶδους κόλπα εἶνε αὐτὰ πάλιν, ἀλλὰ τὴ ἀληθῆς εἶνε ὅτι ἤρχισαν πάλιν νὰ φυσᾷ ὁ ἀνεμος ἀπὸ... τὸν Κορινθιακὸν κόλπον καὶ ἤρχισαν νὰ δημοσιεύωνται ἀναιδέσταται, ἐμπαθέσταται καὶ μωρόταται συνάμα ἐπιθέσεις κατὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου. Ὁ κατὰ πάντα σεβαστὸς καὶ ἀγαπητὸς ἱεράρχης καὶ πρότερον μισητὸς εἰς τοὺς ποταποὺς διαβουλεῖς του, διότι διὰ τῆς ἐκλογῆς του ἀπεστέρει αὐτοὺς τὸ τιμᾶριον τῆς Ἐκκλησίας τὸ ὁποῖον αὐτοὶ ἤθελον νὰ ἔχωσιν εἰς τὴν ἐξουσίαν των, ἐγένετο κάρφος εἰς τὰ ὄμματα των ἀφ' οὗτου διὰ τῆς πολιτείας του ἀπέδειξεν ἐμπράκτως, ὅτι ἐννοεῖ αὐστηρῶς νὰ περιορίσῃ τὰς παρεκτροπὰς καὶ τὰ σκάνδαλα, νὰ μεριμνήσῃ περὶ τοῦ Κλήρου, ν' ἀνυψώσῃ τὸ γόητρον τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ἀρπάγων, τῶν ἱεροσύλων καὶ τῶν Φαρισαίων. Διὰ τοῦτο ἐξεμάνησαν καὶ βαναυσότατα ἐπετέθησαν κατ' αὐτοῦ διὰ παντοίων ρυπαρῶν ὕβρεων καὶ κακοηθεστάτων συκοφαντιῶν. Καὶ ὁ μὲν σεβαστὸς ἱεράρχης δὲν ἔχει βεβαίως ἀνάγκην συνηγορίας ἀπέναντι τοιούτων κατηγορῶν καὶ συκοφαντῶν. Ἀλλὰ θὰ εἶνε ἴσως περίεργος νὰ μάθῃ τ' ἀληθῆ αἰτία τῆς τοιαύτης χυδαίας ἐπιθέσεως ἢ κοινωνία, ἣτις ἀφοῦ ἐγνώρισεν μὲ τὸ παραπάνω τὴν μωρίαν αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων πρέπει νὰ μάθῃ τὸ ἠθικὸν των ποιόν. Εἰς τὴν μελέτην ταύτην ὑποσχόμεθα νὰ ἐγκύψωμεν ἡμεῖς ἐν ἀνάγκῃ, πιστεύομεν δὲ ὅτι θ' ἀνακαλύψωμεν πράγματα ἄρκετὰ ἀστεῖα ὥστε νὰ εὐρισκώμεθα πάντοτε ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς δικαιοδοσίας τοῦ φύλλου μας.

ΣΤΙΓΜΑΙ ΑΠΟΡΙΑΣ

Τί νὰ γράψω, Θεέ μου, τί νὰ γράψω;...

Ὁ ὠροδείκτης ἀντικρὺ μου προχωρεῖ ὄλον ἐν εἰς τὸ τέρμα του, μὲ τὸ τίκ ἐκεῖνο τὸ ἀδιάλειπτον καὶ μονότονον, ὡς ἀγόρευσις Σωτηροπούλου, ἀμείλικτος, ἀπηνῆς, ὡς ὁ Λεβίδης ἐν τῷ μέλλοντι εἰδικῷ Δικαστηρίῳ. Καὶ ἡ ὠρα πλησιάζει καὶ δὲν ἔχω γράψῃ οὔτε γραμμὴν ἀκόμη ὦ, Θεέ μου!

Ρίπτω τὸ βλέμμα ἐπὶ τοῦ χάρτου τοῦ Βυζαντινοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ βλέπω ὅλον τὸ τότε εὐρὺ ἐλληνικὸν κράτος διηρημένον εἰς θέματα. Τί ἐποχὴ χρυσῆ διὰ τοὺς δημοσιογράφους! ὅπου καὶ ἂν ἤθελε στρέφῃ τις τὸ βλέμμα τότε εἶχε πρόχειρον ἐν θέμα. Καὶ ἐγὼ δὲν ἔχω κανέν.

Περὶ τίνος νὰ γράψω, παρακαλῶ; Εἰπέτε μου σεῖς, κύριοι, οἵτινες περιμένετε τὴν Κυριακὴν ν' ἀγοράσῃτε τὸ Ἄστυ. Προβαίνω εἰς τὸ παράθυρόν μου καὶ βλέπω... (Σημειωτέον ὅτι τὸ ρῆμα ἐνταῦθα εἶνε ὄλωσ, κατὰ συνθήκην, διότι πράγματι δὲν βλέπω τίποτε ἕνεκα τῶν συννέφων τοῦ κονιορτοῦ, ἀλλ' ὅς εἶνε). Ὁ φλογερὸς ἥλιος τοῦ Ἀπριλίου κατακαίει τὸ ἔδαφος καὶ ὁ ὄνος ἐνὸς μανάνθη φέρων καρτερικῶς ἐπὶ τῆς ράχους τὸ φορτίον του, μὲ τὴν πρῶτον κεφαλὴν κεκυφίαν συλλογίζεται ἐνθυμούμενος ἴσως τὸ χλοερὸν γρασιδί εἰς τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ κυλίσῃται ἀνέτως ἀντὶ νὰ περιφέρῃται εἰς τὴν Σχάραν τῶν Ἀθηνῶν. Καὶ τίς οἶδε ὅποια φιλοσοφικὰ σκέψεις διέρχονται ὑπὸ τὸ τριχωτὸν κράνιον τοῦ καλοκαθάου τετραπόδου! τίς οἶδε μήπως ἀναλογίζεται δικαίως, ὅτι ἐνῶ ἐν Εὐρώπῃ

τὰ πλήθη τῶν ἐργαζομένων συνταράσσονται καὶ ἀπαιτοῦσιν ἐλάφρυνσιν ἀπὸ τοῦ βάρους τῆς ἐργασίας, ἐδῶ ἀπεναντίας πάντες οἱ ὑπόδουλοι ἀπὸ τοῦ βουλευτοῦ τῆς συμπολιτεύσεως μέχρις αὐτοῦ τοῦ ταπεινοῦ ὄνου τοῦ μανάνθη κύπτουσι πειθηνίως ὑπὸ τὸν ζυγὸν καὶ ὅτι ἀκριβῶς καθ' ἡν ἡμέραν γίνεται ἐν τῇ Δύσει ἡ πρωτοφανὴς εἰς τὴν ἱστορίαν παγκόσμιος ἀπεργία, συνέρχονται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν τὰ θύματα τῆς πλειονοψηφίας καὶ ὁμνύουσιν, ὅπως μείνωσι πιστὰ εἰς τὴν σμύριδα τῆς Νάξου, εἰς τὰς πανυχίδας καὶ τὴν κουλουροφαγίαν!

✱

Νέκρωσις πανταχοῦ, πανταχοῦ μονοτονία. Εἶνε ἀληθῆς ὅτι ἐπανατέλλει τὸ ἔαρ, τὸ καλόν, ὅπως ἔλεγον ἄλλοτε οἱ Βένετοι καὶ οἱ Πράσινοι, καὶ ὅτι ἀνοίγουν τὰ ρόδα τοὺς κάλυκας των καὶ οἱ Ἕλληνες τὰς κεφαλὰς ἢ τὰς κοιλίας τῶν ὁμοφύλων των· ἀλλ' αὐτὰ εἶνε τετριμμένα περισσότερον καὶ ἀπὸ τὴν πρόσοψιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ εἶνε εὐκολώτερον τὸ ἔαρ τῶν Ἀθηνῶν, ὅσον καλόν καὶ ἂν ὑποτεθῇ, νὰ σοῦ χάρισῃ μίαν βρογχοπνευμονίαν διὰ τῆς ἀστασίας του παρὰ ἐμπνευσιν, ὅπως γράψῃς ἐν ἄρθρον.

Ὅχι, τὴν ἐμπνευσιν δὲν τὴν παρέχουν εἰς τὸ φύλλον μας τὰ ρόδα καὶ τὰ ἴα καὶ οἱ ζέφυροι καὶ αἱ ἀστροφεγάς νύκτες καὶ τῶν ἀηδόνων τὸ κελάδημα, ἀλλὰ τὴν παρέχουσιν οἱ εὐεργετικώτατοι ἐπίτιμοι ἡμῶν συνεργάται, οἱ ἀγωνιζόμενοι δι' ὅλης τῆς ἐβδομάδος, ὅπως εἰς τοὺς παρόντας χαλεποὺς καιροὺς παράσχωσιν ὄρας τινὰς θυμηδίας εἰς τὸ πλῆθος διὰ τῶν λόγων των, διὰ τῶν ἔργων των, διὰ τῶν κατορθωμάτων των.

Πρὸς σὲς, ὦ μεγαλάνυμοι εὐεργεταὶ προστρέχω· ἐπικαλοῦμαι τὰς σκιάς σας, ὡς ὁ Φαῦστος, ὡς αἱ μάγισσαι τοῦ Μάκβεθ! προσέλθετε, προσέλθετε διὰ νὰ μὲ ἐξχαγάτετε ἐκ τῆς ἀπορίας.

— Καὶ ἐν πρώτοις ἀποτεινομαι πρὸς σέ, τὸν πρωτοκαθῆδρον Δὲν θὰ γείνη τίποτε λοιπὸν διὰ τὴν εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν, τὴν ἱστορηθεῖσαν ὑπὸ Ἀρμενοπούλου, τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, τὴν ὀδηγήτριαν; Ἡ πρεσβεία τῶν ὀπαδῶν σου δὲν σοῦ τὴν παρέδωκεν ἀκόμη ἐπισήμως καὶ πρεσβείαις αὐτῆς δὲν θὰ ἴδωμεν κανέν θέαμα ἀπὸ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα μόνη ἢ προσωπικότης σου γινώσκει νὰ προκαλῆ;

Ἐμπρός, πατέρες τοῦ ἔθνους, ἐμπρός! ἄρκετὸν καιρὸν ἐμείνατε ἡσυχοὶ. Κινήσατε τὴν γλῶσσαν καὶ τοὺς βραχίονας καὶ τοὺς πόδας, ἂν θέλετε, εἰς τὸ Βουλευτήριον· ἐξαγάγετέ μας ἀπὸ τῆς νάρκης Ἡ Ἑλλὰς κατήντησεν ἀγνώριστος· πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ παρέλθῃ τόσος καιρὸς χωρὶς ν' ἀκουσθῶσι πενήντα τούλάχιστον ἀπόλυτοι μετοχᾶι τοῦ τοῦ Βαλσαμάκη, χωρὶς νὰ φανῇ τὸ σάλι τοῦ Κοκκέβη ὡς μετέωρον ἐπὶ τοῦ προεδρείου, χωρὶς νὰ κάμῃ μερικὰς μπουρμπουλήθρας ὁ Κατσικόπουλος, χωρὶς νὰ κάμῃ γυμναστικὴν εἰς τὰ ἐπικίνδυνα ἄλματα ὁ Μίλησις;

Ἄγιε τῆς Σύρου, τί σὲς ἦλθε καὶ καθῆσθε ἡσυχος; αὐτὸ εἶνε ἐναντίον εἰς τὴν φύσιν καὶ τὸν προορισμὸν σας. Διατί, Σεβασμιώτατε, δὲν ἀναμιγνύεσθε εἰς τὰ ἀτμοπλοῖκα; διατί δὲν ἠκούσθη καμμία ἔντονος διαμαρτυρία σας, διατί δὲν ἐξεδόθη κανεὶς φετφᾶς σας; Ἐν ὀνόματι τοῦ Γολγοθᾶ, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνέρχεσθε ἐνίστατε ἐν ἡμέραις διαδηλώσεων, ἀναλάβετε τὴν ἐμπρέπουσαν στάσιν σας.

Κύριε δήμαρχε, αἱ κύριε δήμαρχε! Δὲν βλέπετε λοιπὸν ὅτι ὑπάρχουν ἀκόμη μερικὰ δένδρα; Τί κάθησθε; Τὸ πρῶτον εἰς τὸ χέρι καὶ ἐμπρός. Καὶ μετὰ τὴν κατεπεύγουσαν